

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ
 دُونُهَا مِنْ شَجَرٍهَا عَالَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
 يَعْتَدُونَ ۝ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا
 أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
 عَالَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ أَمَّنْ
 خَلَقَ الْأَرْضَ عَالَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝
 أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ
 الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ عَالَهُ مَعَ اللَّهِ

تَعْلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۱﴾ آمَنُ يَبْدُوا الْخَلْقُ

دیرلوئے | الله | له هغه نه | چه دوی له شریک نیسی | ایا خوک دے | چه په اول خل پیدا کوی | مخلوق
الله تعالی ددوی د جوړ و کړو شریکانو نه دیر او چټک د، بلکه هغه ذات چه مخلوقات د په اول خل پیدا کړل

ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

بیا به | دوباره پیدا کوی هغه | او خوک | رزق در کوی تاسو ته | له آسمان | او د زمکه نه
او بیا به د سردو باره پیدا کوی او که هغه ذات چه تاسوله د آسمان نه او د زمکه نه رزق در کوی

عَالَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ

آیا بل معبود شته | د الله سره | ووايه | راوړئ | خپل دلیل | که چرې یی تاسو
آیا الله تعالی سره خوک بل معبود هم شته؟ (دے نې!) ته ورته ووايه چه خپل دلیل را وړاند کړئ که تاسو

صَادِقِينَ ﴿۶۲﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

دښتینی | ووايه | نه پوهیږي | هغه خوک چه | په آسمانو | او زمکه کې دې
دښتینی یی - ورته ووايه چه په آسمانو کې او د زمکه په مخ بغیر د الله تعالی نه بل هیڅوک په غیو

الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۶۳﴾ بَلْ

په غیو | سیوا | د الله نه | او نه پوهیږي | چه کله به | دوی راپاڅول شي | بلکه
نه پوهیږي - او دوی خود ومره قدر خبر نه دی چه کله به (سردو باره) را ژوندی کيږي، بلکه

أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ قُلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا قُلْ

ختم شو دے | علم ددوی | د آخرت په حقله | بلکه | دوی | په شک کې دی | له دے نه
د آخرت په حقله خود دوی خپل علم هیڅ نه دے - بلکه داخل خو په خپله د آخرت په حقله هم په شک کې پراته

بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿۶۴﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا ذَاكَ

بلکه | دوی | له دے نه | پانده دی | او وای | هغه خلق چه | کافران دی | آیا هر کله چه نبو موږ
دی نا - بلکه دوی د هغه د طرف نه ځانونه پانده کړی دی - او دا کافران وای چه آیا هر کله موږ د اوزمونږ مشران

تُرَابًا وَآبَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿۶۵﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا

څاؤرے | اوزمونږ پلاران (هم) | (نو) آیا موږ به | بهرته را وویستل شو؟ | بیشکه | وعده شوه ده | د دے
څاؤرے شو نو آیا موږ به دوباره ژوندی کولے شو؟ دا وعده ده پانده هم موږ سره

نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ

مونږ سره | اوزمونږ پلار نیکه سره | له دے نه وپانده | نه دی | دا | مکر | قیصی
اوزمونږ پلار نیکه سره شوی دی - دا هغه د پخوانو خلقو (جوړے کړے) قیصی

الْأُولَیِّنَ ﴿۶۶﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ

د پخوانو خلقو | ووايه | وگرځئ | په زمکه کې | بیا وگورئ | څنګه | شو
دی - ورته ووايه چه په زمکه کې وگرځئ او وگورئ چه د پخوانو

عَاقِبَةُ ۱۹ الْمَجْرُمِينَ ۱۹ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ ۱۹
 دگنا مگارو | او تنه غم مہ کوہ | بہ دوی باند | اومہ کبرہ تہ | زہہ تنہ

يَمْكُرُونَ ۲۰ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ ۲۰
 ہہفہ تہ نہ چہ دوی غے فریب کوی | او دوی وائی | کلہ بہ وی | دا | وعدہ | کہ چرے بی تاسو

صَادِقِينَ ۲۱ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي ۲۱
 زہاے مہ تنکوا ، او دوی وائی چہ دا وعدہ بہ کلہ پوسہ کبری | کہ چرے تاسو

تَسْتَعْجِلُونَ ۲۲ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ ۲۲
 رہنیتی | دواہ | شاید | چہ شوے وی | نزدے تاسوتہ | غے | ہفہ تہ چہ

يَسْتَعْجِلُونَ ۲۲ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ ۲۲
 رہنیتی بی ؟ اے پیغمبر ! تہ ورتہ وواہ چہ کیدے شی چہ تاسو کم عذاب دومرہ بہ تلوار غواہی دہے

كَثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۲۳ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ ۲۳
 بہ تندی غواہی تاسو | او بیشک | ستارب | لوے فضل والاہے | بہ خلقو باند | او یکن

كَثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۲۳ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ ۲۳
 پورہ تاسو باند لکیدے وی - او بیشک ستارب بہ خلقو چیر مہربان دے | خو اکثر

صُدُّوهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۲۴ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ ۲۴
 اکثر بہ دوی کہے | شکونہ کوی | او بیشک | ستارب | منہ پوہیری | تہ چہ پتہوی

صُدُّوهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۲۴ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ ۲۴
 خلق شکونہ کوی - او بیشک ستارب تہ ہر تہ معلوم دی تہ چہ دوی بہ

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 ددوی سینے | او تہ چہ | دوی ہکارہ کوی | اونہ دے | ہیغ غائب | بہ آسمان کہے

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 زہو نو کہے پتہوی او تہ کارونہ چہ بہ ہکارہ کوی - او بہ آسمان کہے | یا بہ زمکہ کہے داسہ ہجہ خیز

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 (زمکہ کہے) | مکر | ہفہ دہیہ کتاب | واضحہ کہے | بیشک | دا | قرآن | بیانوی

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 بہ نشہ چہ ہفہ بہ وافتم کتاب (لوہ محفوظ) کہے درج نہ وی - بیشک چہ دا قرآن بنی اسرائیلونہ ہفہ

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 علی بنی اسرائیل اکثر الذی اکتراہم فیہ یختلفون ۲۶ وَرَأَيْتُ ۲۶

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 بہ بنی اسرائیلو باند | اکثر ہفہ خبرے چہ | دوی پہ ہفہ کہے | اختلاف کوی | او بیشک دا

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 اکثرے خبرے خرگندوی چہ دوی پہ کہے (تراوسہ) اختلافونہ کوی ، او دا کتاب د

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 لہدی ورحمۃ للمؤمنین ۲۷ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ ۲۷

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 ہدایت | اور حمت دے | دہو مناد پارہ | بیشک | ستارب بہ | فیصلہ وکری | ددوی ترمیغہ

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 ایماندارو بہ ہفہ دہدایت ذریعہ اوعین رحمت دے بیشک چہ ستارب بہ ددوی ترمیغہ بہ خیل حکم

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 حکمہ وھو العزیز العلیم ۲۸ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۲۸

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 بہ خیل حکم سرہ | او دے | زبردست دے | پوہہ دے | پس توکل کوہ | بہ اللہ

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۲۵ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ ۲۵
 فیصلہ وکری او ہفہ دقدرتو نو خاوند کہے ہر تہ پوہہ دے - نو تہ بہ اللہ تعالی ہانس باور سائہ

إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ٤٠ إِنَّكَ لِأَتْسِمُهُ الْمَوْتَى وَلَئِنَّ

بیشک تہ یے | پہ حق (دین) | واضحہ | بیشک تہ | نہ شے آڈرولے | مروتہ |
بیشک تہ جاری ہاری پہ حقہ روان یے - بیشک تہ مروتہ خیلے خبرے نہ شے آڈرولے ، او نہ نہ آڈرولے

الصُّمَّ الدُّعَاءُ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدَى الْعُمَى

کنو تہ | آواز دے لینے | ہر کلمہ پہ | دوی غز و گرومی | شا کوونکی | اونہ یئ تہ لارہ منودونکے | ہندوتہ
خپیل آواز اُورو لے شے خہ وخت چہ ہغوی شاگری اوروان شے۔ او تہ ہندوتہ چہ پہ گراہی کتہ ہندوتہ

عَنْ ضَلَّيْتَهُمْ ۖ اِنْ نَسِيعُ اِلَّا مَنْ يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ

دَدُوئی دَکرا هئی نہ | نہ شے آؤر ولے نہ | مگر | ہفہ چا تہ چہ ایمان لری | زمو نہ پہ آیتون | ہم س دوی
وی لارہ بنو دلے نہ شے | نہ خصوص ہفہ خلقو نہ آؤر ولے شے | چہ زمو نہ پہ آیتون ایمان راوری |

مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ

فرمانبرداری | او هر کله چه | پوره شی | وعدہ (د عذاب) | پہ دوی | (نو) مونږ به راو باسو | دوی د یار
فرمانبرداری، او هر کله چه (د الله تعالی) وعدہ د دوی په حق کښه پوره شی نو مونږ به ورته د زلمی

دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ تَكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا

بوځناور | له زمكه نه | چه خبره به كوي دوسره | چه | خلقو به | زمونږ په آيتونو
نه يو ځناور راوباسو چه خبره به ورسره كوي ، چه دے خلقو زمونږ په آيتونو بې

لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْحًا مِمَّنْ

اوپہ کومہ ورڻ | ڇہ مونڙ جمع ڪړو | لہ ھي پوئمت نہ | يوہ ڊلہ | د ھن خلق ۾ نہ لرو - اوپہ کومہ ورڻ | ڇہ مونڙ د ھي پوئمت نہ د ھن خلق بوتولہ راغوني ڪړو ھي مونڙ

تُكَذِّبُ بَايَتَنَا فَهُمْ يُوْزَعُونَ ﴿٨٣﴾ اِذَا حُجُّوا

دروغ بہ لے گزول | زموہر آیتونہ | بیا دوی بہ | تقسیم کرے شی (پہ دلوکے) | تزدے چہ | ہرکہ دوی راشی

فَالْاَكْذِبُتُمْ بَاٰتِي وَلَمْ تُحِطُوْا بِمَا عَلَّمَا۟ اَقْرَ

یہ فرمائی (اللہ) آیا دروغ گنہگار و تاسو | زما آیتونہ | ادا علمتہ وہ کہے تاسو | پہ حق | پہ علم سرا | یا نور

اَللّٰهُمَّ مَا اَيُّ تَاسُوْرَةٍ اَتَوْنَهُ دُرُوْعُ كَلْمَلٍ؟ حَالِ دَايِعَةٍ تَاسُوِيْرَةٍ حَاثٍ يُّوْهِدُ كَيْدَ قَدْرِ لَهْمَنَهُ دُوْءُ يَاسُوْرَةٍ

جہ تاسو کول۔ | او واقع شو | حکم دے عذاب | پہ دوی باندی | حُکْم چہ | دوی ظلم و

علاوہ نور موثقہ (خراب) کا روئے کول۔ او دھقوی دظلم پہ وجہ دھقوی پہ حق کہنے بہ دغذاب و

هم لا يبطون ﴿٥٥﴾ الم يروا أنا جعلنا الليل ليشهد
 دوی به | خبرے نہ کوی | آیا دوی نہ دی کتی | چہ مونہ | جوہ کورہ | شبہ | جہ دوی لکڑ

فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾

پہ ہفتے کے | اور رخ | رو بہانہ شوے | بیشک | پہ دے کہے | نختے دی | ہفتہ قوم دپارہ | چہ ایمان لری
و کہی اور رخ مور ویشانہ جوہ کہے دکا | بیشک | پہ دے کہے ہفتہ خلق دپارہ نختے دی | چہ ایمان راوی

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وہ کہہ کومہ رخ | چہ پوک و ہلے شی | پہ شپیلی کہے | نوو بہ ویری | ہفتہ شوک چہ | پہ آسمان نو کہے دی
وہ کہہ کومہ رخ | چہ شپیلی پوک و ہلے شی | نو شوک چہ | پہ آسمان نو او پہ زمکہ کہے موجود دی

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ وَ كُلُّ أَتَوُّهُ

او ہفتہ شوک چہ | پہ زمکہ کہے دی | سیوا دہفتہ چانہ | وغوی اللہ | او | قول بہ | ددہ پہ ہفتے راوی
ہفتہ قول بہ و ویری | خو شوک چہ اللہ و غوی | او قول بہ ورتہ (د فکرتہ) زوہر

دَاخِرِينَ ﴿۸۸﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ

عاجزہ شوی | او تہ بہ وویہ | غرونہ | چہ کمان کوے تہ پہ ہفتے بانڈ | پہ ہلے و لاہ | او ہفتہ بہ | روان وی
را روان وی - او تہ چہ دے غرونو تہ گورے نو دا خیال بہ کوے چہ پاخہ پہ ہلے و لاہ دی حال دا چہ دا

مَرَّ السَّحَابِ ۖ صَنَعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَقْنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ

پہ شان دتللو | دور تہ | کاریکری | د اللہ | چاچہ | مضبوط جوہ کرو | ہر یو خیز | بیشک دے
غرونہ بہ لکہ د وریخو غونڈ الوزی | دا د اللہ نقالی کاریکری دے چہ ہر خیزے | ویر مضبوط جوہ کہے دے | ہفتہ

خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۹﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا

نہر دارے | پہ ہفتہ شہ | تاسوے کوئی | شوک چہ راشی | د نیکی سرہ | نو ہفتہ دپارہ | بہتری دے | لہ ہفتہ نہ
ستاسو پہ کارو تو نیمہ خبر دے - شوک چہ نیکی را وانی کری نو ہفتہ لہ بہ (دیر) غورہ اجر و کرے شی

وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ أَمِنُونَ ﴿۹۰﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

اودوی | لہ ویری نہ | د دے ورے | پہ امن دی | او شوک چہ راشی | د بدی سرہ
اوداسے خلق بہ د دے ورے د ویری نہ | پہ امن کہے دی | او شوک چہ بدی را ہفتے کری نو

فَكَبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ ۚ هَلْ يُجْرُونَ ۚ إِلَّا مَا

پس اولی بہ اچولے شی | مخونہ ددوی | پہ دونر کہے | تاسو بہ سزانہ شی درکولے | مگر دہفتہ ددوی پہ
پہرے بہ پہ دونر کہے ارتاؤ کہے شی (اودیلے بہ شی) چہ تاسو نہ صرف دہفتہ علون سزانہ درکولے

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ ۚ

تاسو پہ کول | بیشک چہ | حکم شوے د مائے | چہ زک عبادت و کرم | د رب | د دے بنار
شی چہ تاسو بہ دنیا کہے کول - مائے خوصوف دا حکم شوے دے چہ زک د دے بنار (ہکے) د مالک عبادت و کرم

الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۚ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

کوم چہ | دہ عزت مند کہے دے | او ہم ددہ دے | ہر یو خیز | او مائے حکم شوے دے | چہ ہم د زک
چاچہ دے بنار تہ عزت ہفتے دے او ہر خہ د ہفتہ دی | او مائے دا حکم شوے دے چہ د دہفتہ

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝۱۱۱ وَانْ أَتَوْا الْقُرْآنَ فَمِنْ أُمَّتٍ

له مسلمانان ۱۱۱ او چه | تلاوت در کوم زه | در قرآن | پس شوک چه | لایق پیامی

فَاتَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقَدْ ضَلَّ سُبُلَ

نوشه | هغه لایق موند | خیل خان د پاره | او شوک چه | بے لایق شو | پس دوا به | بیشکه زه

مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝۱۱۲ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ

له دیر و نکونه بیم | او دوا به | قول تعریفونه | الله د پاره دی | د به دیر و سبانی تاسو | بے خیر

فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۱۱۳

بیا به تاسو و پیر زنی هغه | اونه دے | ستارب | بے خبره | له هغه خبره | چه تاسو کوی

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ ۝۱۱۴ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ قصص مکیه و هی ثمان | (شروع) د الله په نوم چه نوے مهربان د پیر زیات رحم خاوند دے

طسّم ۝۱۱۵ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُنِينِ ۝۱۱۶ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نُبَأٍ

طسّم | دا | آیتونه | د کتاب | روپانه دی | نوو مونږ | په تا | هغه حال

مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۱۱۷ إِنَّ فِرْعَوْنَ

د موسی | او د فرعون | په رښتیا | هغو خلقو د پاره | چه ایمان لری | بیشکه | فرعون

عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ

سرکش و کړه | په زمکه کې | او جوړ کړی د و | خلق د هغه | قوی قوی | هغه کمزور کړه و

طَائِفَةً مِّنْهُمْ يَذِخُّ أُنْبَاءَهُمْ وَيَسْتَنِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ

یو ټولے | له هغوی نه | ذبح کول به | ځامن د هغوی | او ژوندی به | پریشود | نو نه د هغوی | بیشکه د

كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۱۸ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ

وو | له فساد کوونکو نه | او مونږ غوښتل | چه مونږ احسان وکړو | په هغو خلقو چه

لَوْ فُسَادٍ سِوَهُ وَو - او مونږ ته دا منظوره ده چه د کوم ټولی زور کولے شی

سُتْضِعُّوْا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ آيَةً ۖ وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝

چہ کمزور کیے شوی دو | پہ زمکہ کنے | اومونیز جو پکرو دوی | بیشواپان | اومونیز جو پکرو دوی | وارثان | دارثان
هغوی بانیا احسان وکرو او دوی (د ملک) سرداران جو پکرو او هم دوی (د دے) وارثان چہ کمزور۔

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

اومونیز طاقتور کړو | دوی | پہ زمکہ کنے | اومونیز ونبایو | فرعون | او هامان
او پہ ملک کنے ورلہ بنیہ مضبوط کړو ، او فرعون او هامان او د دوی لیکر وټه د دیکر وټو

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝

او لیکر وټه د دوی ته | د دیکر وټو د لاس | ته | هغه څیز | د کوم نه چہ دوی ویریدل | اومونیز الهام راو لیرید
د لاسه هم هغه (انجام) ونبایو د کوم نه چہ دوی ویریدل ، اومونیز د موسی مور

إِلَّا أَمْرَ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيْهِ ۖ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ قَالَتْ

د موسی د مور طرف ته | چہ ته بی وړکړه ده ته | پس هرکله چہ ته ویرید | په ده | نو غور وټه
ته الهام وکړو چہ ته ده له ته وړکړه نو هرکله چہ پرته ته ویرید ، نو په دریاب کنے

فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا رَأَوُوهُ إِلَيْكَ

په دریاب کنے | اومه ویرید | اومه غم کو | بیشکه مونیزه | دے واپس کړو | ستا طرف ته
ته واچو او هیڅ اندیینه مه کو او هیڅ غم مه کو مونیز به دا پنجه تاته پستنه درکړو

وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

او جوړ کړو دے | له پیغمبرانو نه | بیارا وچت کړو دے | د فرعون د کور خلقو | چہ شی
او دے به د خپلو پیغمبرانو نه یو پیغمبر جوړ کړو نو د فرعون خلقو موسی د دریاب نه را وچت کړو چہ د

لَهُمْ عَدُوٌّ وَحَرَّابٌ ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا

دوی پاره | د بنین | اوسپ د غم | بیشکه | فرعون | او هامان | اولیکر د دوی
هغوی د د بنین او د غم باعث شی ، په دے کنے شک نشته چہ فرعون ، هامان او د دوی لیکر

كَانُوا خَطِيئِينَ ۝ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنٌ

وو | خطا کوونکی | او دوئیل | بنی | د فرعون | بخواله | د ستر کو دے
تول په غلطی وو او د فرعون بنی دوئیل چہ دا (هلک) زما اوستا د دواړو د پاره

لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ ۖ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ

ماد پاره | او تا د پاره | دے مه وژنی | شاید | چہ دے مونیز له نفع را کړی | یا مونیز و نیسو دے
د ستر کو بخواله دے ، دے مه وژنی ، کیدے شی چہ مونیز ته فائده را کړی یا نه ځان له

وَلَدًا وَهُمْ لَا يَسْعَرُونَ ۖ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرَ مُوسَىٰ فِرْعَاوْنَ

مور | او دوی | نه پوهیدل | او شو | زړه | د موسی د مور | خالی د قرار
مور کړو او هغوی (په اصل حال) نه پوهیدل ، او د موسی د مور زړه ناقلایه شو

إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لَاسْتَكُونَتْ

بیشک نزد می‌وہ | داچه بنکارہ کری | هغه | کہ چرک نہ دے | محکم کرے مونہ | زہیہ دے | چہ وی دا
نزد می وہ چہ موسیٰ حال (د فرعون خلقونہ) بنکارہ کری کہ مونہ دے هغه زہیہ راہنیک کرے نہ دے چہ هغه پہ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ

لہ یقین کوونکونہ | او (د موسیٰ مور) ووئیل | ددہ خورہ | روانہ شہ دے پسے | میا ولید دے
مونہ کلک یقین و ساقی۔ او هغه د موسیٰ خورہ نہ ووئیل چہ نہ ورپسے درک و هہ ، نو هغه موسیٰ نہ دے

بِهِ عَنْ جُنُبٍ ۖ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ

هغه | دے نہ | او دوی | نہ پوھیدل | او حرام کرے مونہ | پہ دے بانہ | دائی کا نہ
نہ (پتہ پتہ) کتل او د فرعون خلق پرے نہ خبریدل ، او مونہ د اول نہ پہ هغه بانہ دائی کا نہ منع

مِنْ قَبْلُ ۖ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ

لہ وہان نہ | پس (د موسیٰ خور) ووئیل | ایازہ وینایم تاسوتہ | یو کور والا | چہ دے پرورش و کر
کے وے (چہ د ہیچا تے نہ آھستو) نو د موسیٰ خور ووئیل چہ ایازہ درتہ دیودا سے کوس پتہ وینایم چہ د کا ماشوم

لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ۝ فَردَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَمَا

تاسو پارہ | او هغوی بہ | ددہ | خیر خواہ ہم وی | نو مونہ پستہ نہ دے | ددہ د مور طہ نہ | د پارہ د
پالنے بہ درلہ کوی او ددہ خیر بہ ہم غواہی۔ نو مونہ هغه خیل مور نہ پستہ ورسو لو چہ د هغه

تَقَرَّرَ عَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ

یخوی | سترکے دے | او غم نہ نہ شی | او چہ پوھہ شی | چہ بیشک | وعدہ | د اللہ | رہنیا دہ | اولکن
سترکے پرے یخیری او چہ غم نہ نہ وی او چہ پہ دے پوھہ شی چہ د اللہ تعالیٰ وعدہ حق دہ خو

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ

اکثر لہ دوی نہ | نہ پوھیدی | او ہلکہ چہ | د رسیدل | خیل خوانی | او پورہ (توانا) شو | نو مونہ و رکود نہ
اکثر خلق پہ دے (خبرو) نہ پوھیدی او خہ وخت چہ موسیٰ خیل خوانی نہ ورسید و او بہ نہ تکرہ و رشو

حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذَٰلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَدَخَلَ

حکمت | او علم | او د غہ شان | مونہ بدلہ و رکود | نیکانو تہ | او د داخل شو
نو مونہ ورتہ حکمت او علم و رکود او مونہ نیکانو خلقونہ ہم د غہ بدلہ و رکود۔ او (یوہ و رخ) موسیٰ پہ

الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ ۖ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ

پہ پناہ کئے | پہ وخت | د غفلت کئے | د اوسید و نکو د هغه | پس میا مونہ لہ | بہ و شائے کئے | دوہ سہری
پہ دا سے وخت کئے بنارتہ ورنو تو چہ د هغه خلے خلق غافلہ و ، نو هملہ تے دوہ تنہ سہری پہ

يَقْتُلِينَ ۖ هَٰذَا مِنْ شَيْعَتِهِ ۖ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغَاثَهُ

چہ جگرہ تے کولہ | دا (یوہ) | ددہ د قوم و | او دا (بل) | ددہ د دشمنانو نہ | پس فریاد و رکود نہ
جگرہ ولیدل دا (یوہ) خو ددہ د قوم (بنی اسرائیل) نہ و او ولیدل ددہ د دشمنانو نہ و ، نو قوم تن چہ ددہ

الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِينَ مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ مُوسَى
 هههههه | ددہ د قوم نہ دو | پہ خلاف د هغه چا | چہ ددہ د دشمنانو نہ دو | پس سوک و رکرو هغه نہ | موسیٰ
 قوم سرے دو هغه د دشمن قوم د سری پہ مقابلہ کئے د موسیٰ نہ مدد و غوثیتلو، نو موسیٰ و رکرو یوسوک و رکرو
 فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ
 نو لارے تمام کرد | د هغه | دہ و وئیل | دا (خو) | یو شیطانی حرکت دے | بیشک هغه | دشمن د
 هغه پہ خائے سویشو، موسیٰ و وئیل دا خو یو شیطانی کار و شو، بیشک چہ شیطان بنکارہ دشمن د
 مُضِلٌّ مُبِينٌ ۖ قَالَ رَبِّ ارْنِي ظِلْمَ نَفْسِي
 گمراہ کوئے | بنکارہ | دہ و وئیل | اے زمار بہ | بیشک ما | ظلم و کرد | پہ خیل خان
 چہ سہ پہ غلطہ لارہ اچوی، موسیٰ و وئیل چہ اے زمار بہ! ما پہ خیل خان ظلم و کرد
 فَاعْفُرْ لِي ۖ فَغَفَرَهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝
 پس معاف کرہ ما | نو معافی و کرہ دہ نہ | بیشک ہم دے | بخینوئے | مہربان دے -
 پس تہ راتہ معافی و کرہ نواللہ تعالیٰ ورتہ معافی و کرہ، بیشک چہ هغه بخینوئے مہربان دے
 قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
 دہ و وئیل | اے زمار بہ! | لکہ چہ | تا انعام و کرد | پہ ما | پس ہیچ کلمہ نہ نہ یم زہ | مدد کار
 موسیٰ و وئیل چہ اے زمار بہ! تا چہ پہ ماکوم احسان کرہ دے نو زہ بہ ہیچرے د مجرمانو مدد کار
 لِلْمُجْرِمِينَ ۝ فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 د مجرمانو | پس صبر کردہ | پہ بنار کئے | ویریں وئے | انتظار کوئے | پس نگہبانہ
 نہ جوہیریم - الغرض پہ موسیٰ باندی پہ بنار کئے د ویرے او انتظار پہ حالت کئے صبا شو نوغہ گوری چہ
 الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأُمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ ۖ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ
 ہم هغه سہ | چہ مددے غوثیتو دو | پروت | هغه دہ تہ فریاد کوو | وئیل | دہ نہ | موسیٰ
 پروت ترے نہ کوم سری امداد غوثیتو دو هغه ورتہ بن بیا (خامداد د پاره) آواز نہ کوی، موسیٰ ورتہ وئیل چہ تہ
 إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي
 بیشک نہ | گمراہ یے | بنکارہ | بیا هرکله چہ | دہ ارادہ و کرہ | چہ لاس ورو اچوی | هغه چاہہ چہ
 خوشکارہ بے لاسے سرے یے؟ نو خہ وخت چہ موسیٰ هغه سری تہ لاس ورا وید کرد کوم چہ ددو
 هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا ۖ قَالَ يَمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي
 هغه دشمن دو | ددے دوارہ | دہ وئیل | اے موسیٰ! | آیاتہ غوارے | چہ تہ ما و ورتے
 شریک دشمن دو نو هغه (اسرائیلی) وئیل چہ اے موسیٰ! آیا تہ ما ہم هغه ورتہ غوارے لکہ
 كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأُمْسِ ۖ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
 لکہ شک چہ | تا ورتے دے | یوسرے | پروت | تہ نہ غوارے | مکر دا چہ | تہ دے
 چہ پروت د یوسرے ورتے دو؟ تہ خو بس پہ دے ملک کئے خیل رعب

جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٦٩﴾ وَجَاءَ

ظالم | یہ زمکہ کئے | اوتہ نہ غوارے | چہ بے دتہ | لہ نیکانہ | اوراے |
کنینول غوارے ، اودا نہ غوارے چہ سمہ روعہ د وکرے ، اویوسرے

رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يٰمُوسَىٰ

یوسرے | د آخرے غارے نہ | د بنار | پہ منہ | ادہ دوئیل | اے موسیٰ | بیشک
د بنار د بے غارے نہ یہ منہ منہ راغے ، دے وئیل چہ اے موسیٰ ! دلباریان

الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّي لَكَ

سرداران | مشورے کوی | ستاپہ حقلہ | چہ دوزنی تا | پس تہ ووخہ | بیشک زہ | تاد پاره
ستاپہ حقلہ مشورے کوی چہ تا دوزنی نو تہ (دملک نہ) بہر لای شہ ، زہ ستاخیر

مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ

لہ نیک خواہانو نہ ہم | پس د رادونلو | دھعہ کئے نہ | ویرید دئے | انتظار کوئے | ادہ دوئیل | اے زماربہ
غوارم - نو موسیٰ دھعہ کئے نہ د ویرے او پریشانی پہ حال کئے دوتلو، دئے وئیل چہ لے زماربہ !

نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٧١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاءَ مَدْيَنَ قَالَ

نجات راکمہ مالہ | د ظالمانو لہ قوم نہ | اوہر کچہ متوجہ شودے | طرف د مدین نہ | نوئے وئیل
ماد دے ظالمانو نہ خلاص کرہ ! اوغہ وخت چہ موسیٰ د مدین اہر تہ روان شو نو دئے وئیل

عَسَىٰ رَبِّيْٓ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٧٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ

امید لرم | چہ زماربہ | د نیائی ماتہ | نیغہ | لاسہ | اوہر کچہ | دے ورسئ
چہ امید دے چہ خیل رب پہ راتہ سمہ لاس و نیائی - او بیاضہ وخت چہ د مدین د اوہو

مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ

اوہو د مدین نہ | ادہ بیاموندلہ | ہلتہ | یوچلہ | د خلقو | چہ خد بولے (خاروی) | ادہ بیاموند
غارے تہ ورسیدو | نوہلتہ دے د خلقو یو تو لے بیاموند چہ (خاروی) - خرو بوی | او دھغوی نہ نیکتہ

مِنْ دُونِهِمْ امْرَاتَيْنِ تَذُوْدٰنِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا

د دوی نہ جدہ | دودہ نیغہ | چہ رامنہ کرے لے و چیلئی | ادہ دوئیل | خہ دے حال ستامو
اہر تہ دے دودہ نیغہ ولیدے چہ (چیلئی لے) را ایسارے کرے ولای لے دی موسیٰ دوئیل چہ تاسوخہ غوارے !

قَالَتَا لَا نَسْقِيْٓ لَآنَسْقِيْ حَتّٰی يُصَدِّرَ الرَّعَاءُ سَكَتًا وَّابْنَا

ہو دواہر دوئیل | نہ شو خرو بولے مونہ | تردے چہ | واپس بوی | شیانہ | او ز مونہ پلار
ہغوی وئیل چہ مونہ (پہ خلو غارو) او بہ نہ خنبو و ترخو چہ کد بانہ (چیل کد کونہ) پستہ نہ کوی او ز مونہ پلار

شَيْخٍ كَبِيْرٍ ﴿٧٣﴾ فَسَقٰۤى لَّهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰۤى اِلَى الظِّلِّ

دیر بوجا دے | نو موسیٰ خروب کرے | د دوی (چیلئی) | بیا | ورو کرئیدو | طرف د سوری نہ
دیر بوجا دے ، نو موسیٰ دھغوی بہ خاطر دے کد (د) اوہو د خنبو لے نو بیا و اہر تہ پہ سوری کنینا ستونو

فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرِ

پس دے دوئیل اے زما ربہ! بیشک زہ! ہفتہ غیرتہ چہ | تہ نازل کرے | زما طرفتہ | لہ بنیکرے نہ

دُعَاؤُكَ وَكَوْهَ چہ اے زما ربہ! اوس ہرختہ نعمت چہ | راؤ لہ یو نو زہ ورتہ لیوالہ

فَقَبِيرٌ ۲۳ فَجَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ

فہناجیم | پس راغلہ دہ تہ | یوہ (جینی) لہ دواہونہ | راواہ | یہ حیا سرہ

يَمِيمٌ - بیا یہ دے دوو جینکو کہے یوہ ورتہ (واپس) راغلہ چہ دہیانگے کوو،

قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ

دے دوئیل | بیشک | بلارزما | بلی تا | دپارہ دے چہ درکری تاتہ | بدلہ | دھنے چہ خوب کپلے تا

لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ

دپارہ زموہونہ | پس ہرکہ چہ | دکر اغلہ دہ تہ | اوہی نے کپلہ | دہ تہ | قصہ | دہ دوئیل | مہ ویریدہ

بَدَلَهُ دَرَكْرِي نَوْخَةً وَخَتَ چہ ہفتہ شعیب لہ راغلو اوہ تہ نے خیلہ قصہ بیان کپلہ نوہفتہ ورتہ دوئیل چہ مہ ویریدہ

تَجَوَّتْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۲۵ قَالَتْ أَحَدُهُمَا

تہ غلاص شوے | لہ ظالم قوم نہ | دوئیل | یوہ لہ دے دواہونہ

تَهُ دَ ظَالِمَانِو خَلَقُوا دَ لَاس) نہ راغلاص شوے ہے - چہ دے جینکو کہے یوہ ورتہ دوئیل چہ لہ زما بابا

يَا بَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ

اے زما پلاہ! | ملازم و ساتہ دے | بیشک | دیرینہ (سے) | کوم چہ تہ ملازم ساتے | چہ توانا

دے نوکر کرہ ، حکم چہ بنہ نوکر ہفتہ دے چہ قوی - اوامانت کر

الْأَمِينُ ۲۶ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى

امانتداروی | (شعیب) دوئیل | بیشک زہ | غواہم | چہ پہ نکاح درکرم تاتہ | یوہ

وَي - ہفتہ ورتہ دوئیل چہ زہ دا غواہم چہ پہ خیلو دوو لونہو کہے دے یوہ تاسرہ

ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٍ

زما لہ دے دواہو لونہونہ | پہ دے (شرط) | چہ تہ ملازمت و کہے زما | اشہ | کالہ

نکاح و کرم ، پہ دے شرط چہ تہ بہ اتہ کالہ زما خدمت کوے -

فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ

بیکہ چہ تہ پورہ کپلہ | لہ (کالہ) | نو (ہفتہ) بہ ستالہ طرفہ نہ (نیکی) وی | اوہ غواہم زہ | چہ سختی و کہم

او کہ چہ تہ تالہ کالہ پورہ کپلہ نو دا بہ ستا احسان وی | او زہ پہ تاخہ دروند کار کول

عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۲۷ قَالَ

پہ تا بانہ | زما بہ تہ بیا مومے ما | کہ چہ | دغواہی اللہ | لہ صالحانہ | (موسى) دوئیل

نہ غواہم - تہ بہ انشاء اللہ ما بہ معاملہ کہے دیر بنہ بیا مومے - موسیٰ ورتہ دوئیل چہ

ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ قَضَيْتَ

دا (وعدہ ۵۵) | یہ مینہ زما | اوپہ مینہ ستلکے | کومہ مودہ چہ مہ پہ دوارو کینہ | زہ پورہ کرم
دا خبرہ زما اوستا ترمینہ خلاصہ شوہ - پہ دوارو کینہ ہر پورہ نیتہ چہ زہ پورہ کرم شو پہ

فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

نونه بہ وی جبر | پہ ما باند | او اللہ | پہ ہفتہ خہ چہ | مونہ وایو | کواہ دے
ما بہ جبر نہ وی - او خہ چہ مونہ وایو اللہ تعالیٰ پہ ہفتہ کواہ دے

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ

پس ہرکہ چہ | پورہ کرم | موسیٰ | مودہ | اوروان شو | خیل کور والاس | نوولیدوہ
نو خہ وخت چہ موسیٰ نیتہ پورہ کرم ، او خیل تہر سرہ پستہ مصوتہ روان شو نو د طور (نوں)

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ

لہ (کویہ) طور د طرف نہ | یواور | دہ وویل | خیل کور والاتہ | ایسارشی تاسو | بیشکہ ما ولیدو
غورہ (د غارے نہ) یواور ولیدو ، خیل کور والاتہ وویل چہ تاسو دلتہ ایسارشی ، ما ولیدو

نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ

اوس | شاید زہ | راہم تاسوتہ | لہ د غارے نہ | خہ خبر | یار راہم ، خہ شعلہ | د اوس
دے ، شاید چہ تاسو لہ ترے نہ خہ خبر راہم ، یا د اوس یوہ شعلہ چہ تاسو ورتہ مانہ

لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۵۹﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ

چہ تاسو | خان تو د کوی | پس ہرکہ چہ | دے داغے ہلتہ | (نو) آواز ورتہ شو | لہ غارے نہ
تو دہ کوی ، نو خہ وخت چہ موسیٰ د اوس خواتہ ورسیدو نو د ہفتہ میدان د بنی طرف نہ پہ

الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُمُوسَىٰ

میدان د بنی اہم | پہ حائے | برکتی کینے | لہ یوے اونے نہ | چہ اے موسیٰ
پہ ہفتہ مبارک حائے کینے د یوے اونے نہ ورتہ آواز ورتہ چہ اے موسیٰ

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۰﴾ وَأَنَّ أَلْقَىٰ عَصَاكَ

بیشکہ ہم زہ یم | اللہ | پروردگار | د جہانوتو | او چہ | د غورزوہ | خیلہ امسا
بیشکہ ہم زہ ہفتہ اللہ یم چہ د توو جہانوتو پروردگار یم - او خیلہ امسا د غورزوہ

فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا

پس ہرکہ چہ | دہ ولیدہ امسا | چہ حرکت کوی | لکہ چہ دا | مار دے | (نو) دے واپس شو | شاگر حودکے
نو خہ وخت چہ ہفتہ ولیدل چہ امسا لکہ د مار غوبی حرکت کوی نو شا غارے نہ لے منہ کرم اوپہ

وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿۶۱﴾

او بیرتہ راؤنہ گر خیدو | (کم وشی) اے موسیٰ | راوا بندشہ | اوہ ویریرہ | بیشکہ تہ | لہ امن موند و نکونہ یے
وروستوے و نہ کتل (مونہ وویل) اے موسیٰ | راوا بندشہ اوہ ویریرہ - وے چہ تہ پہ امن یے

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ
 (ننایسه | خپل لاس | په خپل کږیوان کې | هغه به راوړی | سپین | به له خفه عیب نه
 راوړ) خپل لاس کږیوان ته ننایسه نو بغير د خفه عیب نه به خلتده سپین راوړی
 وَأَضْمَمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنِكَ بُرْهَانِ
 او ملاؤ کړه | خپل ځان ته | خپل مټ | له ویرې نه | پس دا دواړه | دلیلو نه دی
 او د ویرې (د لږه کولو) د پارو خپل لاس (بیا) خپل بازو سره یوځای کړه (په سم شی) . دا ستاد رب له طرف نه
 مِنْ رَّبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 ستاد رب له طرف نه | طرف د فرعون | او د سردارانو د هغه ته | بیشکه دوی | دو
 فرعون او د هغه سردارانو د باره دوه نخبې دی ، یقیناً هغوی ویر
 قَوْمًا فَسِيقِينَ ۳۲ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ
 خلق | نافرمانه | دغه ووئیل | اے زما رب | بیشکه ما | وژله دو | له دوی نه
 نافرمانه خلق دی . موسی د وئیل اے زما رب ! ما له هغوی نه یو سره وژله
 نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۳۳ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ
 یوسره | پس ویریدم زه | په دوی به ما ووژنی | اوزما ورور | هارون | هغه | زیات فصیح
 دو ، په دے ویریدم چه مریم نه کړی . اوزما د ورور هارون ژبه زمانه زیاته
 مِیِّی لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۳۴
 له مانه | په ژبه کې | پس ولیدم دے | ماسره | مدد کوونک | چه دے زما تصدیق وکړی
 روانه چلیږی ، په دے وجه ته هغه ماسره (زما) مدد کار جوړ کړه ولیدم چه هغه زما تصدیق وکړی
 إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۳۵ قَالَ سَنَنْشُدُ عَصَاكَ يَاخِيكَ
 بیشکه زه | ویریدم | چه دوی به ما دروغ زن وکړی | وئې فرمایل | مونږ به مضبوط کړو | ستا مخه | په ورور ستا
 ماسره دا اندیښنه ده چه هغوی به ما دروغ زن وکړی الله وفرمایل چه مونږ به ستا د ورور په ذریعې ستا مخه مضبوط
 وَنَجْعَلُ لَكُمْ سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۳۶ بَايْتِنَا
 او مونږ به درکړو | تاسو دواړو ته | غلبه | پس دوی به نه شی درستی | تاسو ته | په وجه د نخبو زموږ
 کړو او تاسو دواړو له به غلبه درکړو نو هغوی به درله لاس قدر له م دروړه نه شی ، زموږ د نخبو په وجه
 أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ۳۷ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 تاسو دواړه | او کوم خلق چه | ستاسو پیروی وکړی | غالب به وی | پس هرکله چه | راغے دوی ته
 به تاسو او ستاسو ملګری غالب راځی - پس هرکله چه موسی هغوی ته
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى
 موسی | زموږ په واضع نخبو سره | دوی ووئیل | نه دے دا | مکر | جادو | ترې شوے
 زموږ نخبو سره دلیلو نه یوېل نو هغوی ووئیل چه دا خو د ځانه جوړ شوے جادو دے

وَمَا سِعُنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي

آؤند دی اؤریدی مونہ ۱۵ | لہ خیلو پخوانو پلارانو نیکونہ | او وویل | موسیٰ | زمارت
او مونہ چوے داسے خیرک پلارنیکہ پہ وختو دیکنے ہم اؤرید نہ کی۔ او موسیٰ ورتہ وویل چہ زمارت

أَعْلَمُ بِشَيْءٍ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ

بنہ پوہہ کی | پہ ہفتہ چا | چہ راہی | ہدایت | ددہ لہ طرف نہ | او پھتہ چا | چہ کی ہفتہ دپارہ
چہ برنبہ پیڑنی چہ چا دہفتہ د طرف نہ سم دین راہی دے | او د چا د آخرت انجام

عَاقِبَةُ الدَّارِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

د آخرت | کور | بیشک نہ کامیابی | ظالمان خلق | او وویل | فرعون
بنہ کیدونکے دے، یقیناً چہ ظالمان ہیچے کامیابیدے نہ شی۔ او فرعون وویل چہ

يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي ۚ فَأَوْقِدْ

اے درباریانو! | زہ نہ پیڑنم | تاسو دپارہ | بل شوک معبود | خیل خان نہ سیوا | پس اور بل کہہ
اے درباریانو! | مانتہ ہو تاسو دپارہ د خان نہ سیوا بل خداے نہ نہیکاری، | نو اے ہامانہ!

لِي يَهَامُنْ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَوْحًا لَعَلِّي

زما دپارہ | اے ہامانہ! | پہ ختہ | بیا جو کہہ | زما دپارہ | یو محل | دپارہ د کہہ زہ
مالہ ختہ پہ اور کہنے پختہ کہہ | او یوہ | مانہی رالہ جوہ کہہ شاید چہ زہ

أُظِلُّ إِلَى إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝

وگوسم | د موسیٰ د معبود طرف نہ | او بیشک زہ | گمان کوم پہ دہ | لہ دروغ دیونکونہ
(پہ ہفتہ کہنے) د موسیٰ خداے ولیدے شم، | اوزہ ہو داسرے دسرو غزف کمزم

وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا

او استکبر وکرو | دہ | او ددہ لیکرو | پہ زمکہ کہنے | پہ ناحقہ | او دوی خیال وکرو
او فرعون او دہفتہ لیکرو پہ ناحقہ پہ زمکہ کہنے سرکشی وکہہ | او دے خیال ووچہ

أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ

چہ بیشک د کہہ | زمونہ طرف نہ | بیرنہ نہ شی را کو خولے | نومونہ وینو دے | او لیکرے ددہ | بیا مونہ و غور زول دوی
مونہ نہ بہ ہیچے پستنه نہ را می۔ | نومونہ ہفتہ او دہفتہ لیکرے وینوے | او بیا مونہ ہفتو

فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ

پہ دریاب کہنے | پس وگوسہ | خنکہ | شو | انجام | د ظالمانو | او جو کہل مونہ دوی
پہ دریاب کہنے و غور زول توتہ مگورہ چہ ددہ غی ظالمانو آخرت خاتہہ خنکہ شوہ ۹ | او مونہ ہفتو

أَيَّمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ۝

پیشوایان | چہ بلل بہ دوی (خلق) | طرف داورتہ | او پہ ورخ | د قیامت بہ | ددوی مدد نہ شی کیہ
پیشوایان جو کہری ووچہ ہم ددورخ طرف نہ بہ لے (خلق) رابلل او قیامت پہ ورخ بہ (ہم) | دہفتو ختہ مدد نہ شی کیہ

۵ منزل

وَاتَّبَعْنَهُمْ

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا

ج. وَلَوْ

الفصل ٣٨

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا كَسَبَتْ ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مَوَاقِدُ يُلَاقُونَ فِيهَا وَلَدَهُمْ وَهُمْ فِيهَا لَا يُغْنَوْنَ ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مَوَاقِدُ يُلَاقُونَ فِيهَا وَلَدَهُمْ وَهُمْ فِيهَا لَا يُغْنَوْنَ ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مَوَاقِدُ يُلَاقُونَ فِيهَا وَلَدَهُمْ وَهُمْ فِيهَا لَا يُغْنَوْنَ ۖ

مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ نُورٍ

له بد حاله خلقونه وی | اوبیشکه | مونږ ورکړه دو | موسیٰ ته | کتاب | پس له هغه نه چې
پیرغراب وی ، او مونږ موسیٰ له دې پخوانو امتونو د تیار کولو نه یې

أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَآئِرٍ لِلنَّاسِ وَهَدَىٰ

نیز هلاک کړل | اُمْتونو | پخوانی | د لیلونو | خلکو د پاره | او هدایت
تاب ورکړو | چه د (هغه زمانه د) خلق د باره د همدې کتاب د

رَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كُنْتُ بِمَحَابِّ الْغَاثِي

رحمت | دپارہ دہی | نصیحت حاصل کری | اونے وے تہ | پہ طرف د | مغرب کئے

رحمت دو چہ دوی ترے نہ سبق واخلی۔ اوتہ (ذکوہ طوس) قبلتیز اہم تہ موجودہ نہ

دَفْضِينَا | اِنِّیْ مُوسٰی | الْاَمْرَ وَمَا | کُنْتُ | مِنْ الشَّهِیدِ ۝۱۰

وخت چہ مونہ موسیٰؑ لہ حکمونہ درکول اوتہ پہ ہغو خلقو کینے شامل نہ وے کوم چہ حاضر و د

لَكِنَّا إِنشَانَا قَرَوْنَا فَتَطَاوَلْ عَلَيْهِمُ الْعَمْرُءُ وَمَا كُنْتَ

بل مونڙ پيدا ٿي وڌ | ڊيرا مٿون | بيا اوڀر ڏسول | ٻه دوي بانڊ | اونه وٽ ته |
مونڙ ڊير قومون پيدا ڪرڻ | بيا ٻه | هغوي اوڀر ڏسول | زمانه نيري شولا | اونه ڏمدين |

وَيَا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّكُمْ

سیدوئے | پہ اہل دمدین کے | چہ تالاول کوئے | دوی نہ | زمونز آیتونہ | اولیکن مونز یزید
خلقوئے ہم دبرہ نہ دے | چہ زمونز آیتونہ | د رتہ آدروے ، بلکه داخوم مونز یزید

رُسُلِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِمَجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ

اول لپو لپو کی | اوتہ دے تہ | پہ طرف | دطوس | ہر مکہ چہ مونہ آواز و کپو | اولیکن (داہ)

سولان موورته لیل۔ ادنہ تہ دغہ وقت دظہر میں پہلے منہ کئے موجود دھرم پہ موبہ (موسیٰ) نے اُپائی۔

عَمَّةٌ مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا لَهُمْ

و خود استادِ رب له طرف نہ یوہ مہربانی ده چه ته هغه قوم (د نافرمانی د یتیمونو) و ویرد کوم ته چه له لانا

مُصِيبَةً ۖ بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
 غُثْ مصیبت | یہ سبب دھفے | وہ اپنی لیرے دے | لاسونہ دوی | پس دوی بہ ہوائی | اے زمونیر بہ

بَانِي بِهِ دَخِيلُو عَلُونَا لَاسَهُ مَصِيبَتِ رَاغِلُو ۖ
 نو بیا بہ نے دا وینا کالے کولے چلے زمونیر بہ

لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَتِكَ وَنَكُونُ
 ولے راوتہ لیبروتا | زمونیر طرف نہ | خوک رسول | چہ پیروی کرے زمونیر | ستاڈ آیتونو | اوشوے وے زمونیر

تَامُونِر تَه ۖ بِهِ دَنِيَا كُنْهُ ۖ وَلَے رَسُولُ رَاؤُنْہ لِبِرْلُو چہ زمونیر ستا پہ حکمونو عمل کرے وے ، او مؤمنان

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 له مسلمانانو نہ | بیا هرکله چہ | راغے دوی تہ | حق | زمونیر له طرف نہ | نو دوی وویل

شَوَى ۖ وے ۖ خَوْفُهُ وَخَفْتُ چہ دے خلقوتہ زمونیر دَاخِ نہ حق راؤرسیدو نو دوی وائی چہ

لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلُ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا
 ولے ورنہ کرے شو | پہ شان دھفے چہ | ورکرے شوے وو | موسیٰ تہ | آیا دوی انکارونہ کرد | دھفے نہ

دے بنی تم ہم ہفے غث ولے ورنہ کرے شو چہ موسیٰ تہ ورکرے شوو ، آیا غث چہ له دے نہ وہاں موسیٰ تہ

أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ
 چہ ورکرے شوی وو | موسیٰ تہ | له دے نہ وہاں | دوی وویل | چہ ہفہ دواہرہ جادوی | دیویل موافق

دکرے شوی وو نو دوی دھفے نہ انکارونہ وکرے ؟ ہکچہ دکو ویل وو چہ دادواہرہ (قرآن او تورات) جادو دے دیویل

وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ ۖ قُلْ قَاتِلُوا
 او دوی وویل | بیشکہ مونیر | دھہ یوانکار کو بنی یو | وواہہ | پس راؤرہی | یو کتاب

موافق او دواہی چہ مونیر ہلہو دواہرہ نہ انکار بیان یو - (لے پیغیرہ !) ورنہ وواہہ کہ چرے تاسو پہ خیلہ دعویٰ

مَنْ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا ۖ اتَّبِعْهُ
 له طرفہ دَاللہ نہ | چہ ہفہ | زیات ہدایت ورکوئکے وی | له دے دواہرہ | چہ زفی پیروی وکرہ دھفے

کے رہنمائی یئی نو تاسو دَاللہ تعالیٰ د طرف نہ یو داسے کتاب راؤرہی چہ دے دواہرہ کتابونہ (قرآن او تورات)

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۖ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
 کہ چرے یئی تاسو | رہنمائی | بیا کہ چرے | دوی قبولہ نہ کری خبرہ | ستا | نو پوہہ شہ

نہ پہ ہدایت کئے زیات شہ وی فونہ بہ ہم دھفے پیروی وکرہ بیا کہ چرے دوی تاتہ جواب درنہ کرے شی نو پوہہ شہ

أَلَمَّْا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ
 چہ بیشکہ | دوی پیروی کوی | دخیلو خواہشونو | او خوک | زیات کراہ دے | له ہفہ چانہ | چہ پیروی کوی

چہ دوی صرف پہ خیلو خواہشاتو پے روان دی ، او دھفہ سری نہ یہ زیات کراہ خوک دی چہ دَاللہ تعالیٰ

هُوَ ۖ يَغْيِرْ هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 دخیل خواہش | بغیر | دہدایت نہ | دَاللہ د طرف نہ | بیشکہ اللہ | لاس نہ نہائی

دہدایت نہ بغیر دخیل خواہش پیروی کوی ، بیشکہ اللہ تعالیٰ ظالمانو خلقوتہ

لَقَوْمٍ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ

حاصل از خلقت او بپیشک | پرلہ پے ولید و موبز | دوی دپارہ | (خپل) کلام | دپارہ دپہ دوی

مَنْ كَرُّونَ ۝ الَّذِينَ اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ

میت حاصل کوی | هغه خلق چه | ورکپے د موبز دوی ته | کتاب | له دے نہ واپانی | دوی | په دے

يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا أَمَّا بِه

ایمان راوی | او هر کله چه | یوستے شی | دوی ته | (نو) دوی وائی | ایمان راوے د موبز | په دے

إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝

پیشک دا | رینتیا دے | زمونږ د رب له طرف نه | پیشک د موبز | له دے نه واپانی | فرمانبردار

وَلِيكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ

او خلق دی | چه د وکته به ورکولے شی | د دوی اجر | دوه ځله | ځکه چه | دوی صبر وکړو | او دوی لرے کوی

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَإِذَا

په بشپړه سره | بدی | اوله هغه څه نه | چه موبز ورکړل دوی ته | خرڅه کوی | او هر کله چه

سَبَّحُوا اللَّغْوَ اعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا

دوی اوری | فضول خبره | نومر واپوی | له هغه نه | اودائی چه | موبز دپارہ | زمونږ عملونه دی

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِ الْجَاهِلِينَ ۝

او تاسو دپارہ | ستاسو عملونه دی | سلام دے | په تاسو باندی | موبز نه غواړو | جاهلان

لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ

پیشک ته | هدایت نه شے کولے | چاته چه ستا خوښه وی | اولیکن | الله | لاسه ښائی | چاته چه

يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَقَالُوا إِنَّا

هغه غواړی | او هغه | ښه پوهه دے | به لاسه موندونکو | او دوی وائی | که پهرے | موبز پیروی وکړو

نَتَّبِعُ

هدایت ورته کوی او هدایت قبولونکی هغه ته په ښه شان معلوم دی او دوی دای چه که موبز ناسره په دے

الْهُدَى مَعَكَ نَتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ۖ أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ

دَهِدَايَت | تاسره | زمونڊ به وٽينٽو ٿي شو | له ڇيڙ ڇيڙ ڪنه | آيا ڇا ٿي نه ڏي وڌيڪه ڇو
هدايت روان شو | نو ڏ ڇيڙ ملڪ نه به وٽينٽو ٿي شو | آيا مونڊ دوي له ڏ

لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا

دوي ته | دامن والا ڀه حرم ڪيڻ | ڇه رارسو ٿي ڏي ڏي ڏي | ميو ٿي | ڏهر قسم | دوي
امن اومان ڀه حرم ڪيڻ ڀيڻ مضبوط ڪري نه ڏي | ڪوم ڇا ٿي نه ڇه ڏهر قسم ميو ٿي رسو ٿي ڏاڙ مونڊ له

مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۵ وَكَمْ أَهْلَكْنَا

زمونڊ له طرف نه | اوليڪن | اڪثر له دوي نه | نه پوهيڙي | او ڇو مره هلاڪ ڪر مونڊ
طرف نه ڏو دوي رزق ڏي ڇو ڀه دوي ڪيڻ اڪثر خلق ڀه ڏي خبر نه پوهيڙي | او مونڊ دل ڀيڻ ڇو ڀيڻ تباھ

مِّن قَرْيَةٍ ۖ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسْكِنُهُمْ

ڪل | ڇه غروڙ به ڪوڏ | ڀه ڇيڙ ڪيڙان | پس دادی | ڪوروت دوي
ڪرل ڇه ڀه ڇيڙ سامان ٿو ٻاڻي ڇا نه غاوره وو | نو ڏاڏو دوي تباھ شوي | ڪوروت (ستاسو ڀه واپس) دوي

لَمْ تُسْكِنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۝۶

(ڇه) نه ڏي آباد شو | وروستو له دوي نه | مڪرل | او شو هم مونڊ | وارثان
ڇه ڏي ڏي خلقوت پس ڀيڻ ڪم آباد شوي | دوي | او (آخر) هم مونڊ ٿي وارثان شو

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ

اونه ڏي | ستار ٿي | هلاڪو ٿي | ڏڪو | تر ڏي ڇه | ڏاڏيڙي | ڀه مرڪز ڏي ڇه ڪي
او ڏاڏي ڀيڻ ٿي | ستار ٿي تر ڏي ڇه ڀيڻ ٿي ڇو تباھ ڪوي تر ڏي ڇه ڏي ڇه ڀيڻ ٿي ڇو ڀيڻ ٿي

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۖ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ

ڇو ڀيڻ | ڇه تلاوت ڪوي | دوي ته | زمونڊ آيتون | اونه ڀيڻ مونڊ | هلاڪو ٿي | ڏڪو
ڏاڏي ڀيڻ ڇه زمونڊ آيتون ورتو ٿو | او مونڊ هيڻ ڀيڻ ٿي نه تباھ ڪو ڏي مڪر صرف ڀه ڏي

إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝۷ وَمَا أَوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ

مڪر | ڏاڇه اوسيد وٺي ڏي | ظالمان وي | او هر هغه ڇه | ڇه ڏي ڇه شول تاسو نه | له ڇه ڇيڙ نه
صورت ڪيڻ ڇه هر ڇه ڏي اوسيد وٺي نافرمان ڀيڻ اختيار ڪري او تاسو له ڇه ڇه ڏي ڇه شوي دوي هغه ڏ

فَمَتَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَزِينَتُهَا ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ

پس (هغه) سامان ڏي | ڏڙوند | ڏڙنيا | او ڀيڻ ڏي ڇه | او هغه ڇه | ڇه ڏاڏي سره دوي هغه ڇه دوي
ڏڙنيا ڏڙوند سامان او ڏي ڇه ڀيڻ وڙينت ڏي | او ڇه ڇه ڏاڏي سره دوي هغه ڇه ڀيڻ ٿي

وَابْقَىٰ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۸ أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا

او باقي ڀيڻ ڪيڏ وٺي | پس آيا تاسو عقل نه لري | نو آيا هغه ڇو ڇو | ڇه وعد ڪيڻ ڏي مونڊ هغه سره | وعدہ | ڀيڻ
او باقي ڀيڻ ڪيڏ وٺي دوي آيا تاسو خلق نه پوهيڙي | آيا هغه ڇو ڇو | ڇه مونڊ ورسره ڀيڻ وعدہ ڪيڻ ڏي

فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

بیا هغه | ده ته ملاویدونکې ده | په شان د هغه کس | چه ورکو موږ د دته | سامان | د ژوند د دنیا

ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

بیا به دے دی | په ورځ | د قیامت | له حاضر کړے شوو نه | او په کومه ورځ | هغه آواز به وکړی دوی

فَيَقُولُ أَيِّنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ

بیا به وفرمائی | کوم خلغ دے دی | زما د هغه شریکان | د کومو چه | به تاسو گمان کولو ؟ | دوی وائی

لَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ أَتَوْنَهُمْ لِيَخْشَوْهُمْ أَوْ يَكُونُوا بِآيِهِمْ خَوَّافِينَ

هغه کسان | چه ثابت شو | په هغوئ باند | حکم د عذاب | اے زمونږه ربه | دا هغه خلق دی | کوم چه

أَعْوَيْنَاهُ أَغْوَيْنَاهُ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ

مونږ گمراه کړی دی | مونږ گمراه کړی دی دوی | لکه څنگه چه | گمراه شوی یو مونږ | مونږ بیزاره کړو (له دوی) | طرف ستا نه

كَمَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

نه دود دی | چه زمونږ | عبادت ئے کولے | او په ویلے شی | راوبلئ | خپل شریکان

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ

پس دوی به ئے راوبلی | نو هغوئ به جواب ورنه کړی | د دوی ته | او دوی به وویږی | عذاب | اے کاش !

أَنَّهُمْ كَانُوا يَهِتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا

چه دوی | دے | سمه لار موندونکی | او په کومه ورځ | چه هغه آواز وکړی دوی | بیا به وفرمائی | چه څه

أَجَبْتُمْ أَلَمْ تُسَلِّمُوا عَلَيْنَا فَمَعِيتَ عَلَيْهِمْ الْأَنْبَاءُ يَوْمَ ذِي

جواب ورکړه ووتاسو | پیغمبرانو ته ؟ | پس بند په شی | په دوی باند | خبرونه | په دغه ورځ

فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٥﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

پس دوی به | د بویل نه تپوس نه شی کولے | خو څوک چه | توبه وکړی | او ایمان راوړی | او عملونه وکړی | نیک

مَنْ يَرْجُو يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَمَنْ يَرْجُو يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٧﴾ فَمَنْ يَرْجُو يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٨﴾

مینه کچه به | د بویل نه تپوس هم نه شی کولے - خو څوک چه توبه وکړی او ایمان راوړی او نیک عملونه کوي

فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۷﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

نومید دے | چه وی به دے | له خلاصی موند و نکونه | اوستارب | پیداکوی | هغه چه وفواری
نومید دے چه دغه خلق به کامیابه شی - اوستارب چه هغه غواری - هغه پیداکوی

وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى

او (چه) هغه خوشبوی | شسته دے | ددوی | اختیار | پاک دے | الله | او دیرنوی دے
(د م هغه په کینه) خوشوی | ددوی هیڅ اختیار نشته - الله تعالی پاک دے او ددوی دشریکانو

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۸﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا

له هغه نه | چه شریکوی دے | اوستارب | پوهیږی | په هغه | چه پټوی | ددوی سینې | او په هغه
نه | دیر اوچت دے - اوستارب ته قول خپرونه معلوم دی کوم چه ددوی په زړونو کینه پټ پرله دی او هغه چه

يَعْلَمُونَ ﴿۶۹﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ

چه دوی نه بکاره کوی | او هم د الله دے | نشته څوک بل معبود | سیوا دده نه | دده د پاره دی قول تعریفونه
ددوی بکاره کوی او الله هغه ذات دے د کوم نه سیوا چه بل معبود نشته ، په دنیا او آخرت دواړو

فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۰﴾ قُلْ

په دنیا کینه | او په آخرت (کینه) | او هم دده د حکم | او دده طرف ته به | بیرته گرځو له شی | دواړو
کینه هم د هغه تعریف دے ، او حکم صرف د هغه چلېږی او تاسوله هم د هغه طرف ته واپس تلل دی (په دې) ته

أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اتِّيلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ

آیا لیدلی دی تاسو | که چیرې | کړی | الله | په تاسو باند | شپه | همیشه د پاره | تر ورځې
دواړو چه دا خوراته وښایي چه که الله تعالی در باند همیشه تر قیامت پورې توره شپه جوړه

الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَظْلَمَةٍ

د قیامت | نو څوک معبود دے | د الله نه سیوا | چه راوی تاسوله | رڼا | پس آیانه
کړی نو د الله تعالی نه سیوا بل څوک داسه معبود دے چه تاسوله رڼا در کړه شی ، نو آیا تاسو

تَسْمَعُونَ ﴿۷۱﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ

آوړی تاسو | دواړو | آیا کولی دی تاسو | که چیرې کړی | الله | په تاسو باند | ورځ
نه آوړی ؟ (بیا) ورته ووايه چه دا خوراته وښایي چه که الله تعالی در باند همیشه تر قیامت پورې

سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ

همیشه د پاره | تر ورځې | د قیامت | نو څوک دے معبود | د الله نه سیوا | چه راوی تاسوله | شپه
ورځ جوړه کړی ، نو د الله تعالی نه سیوا بل څوک داسه معبود دے چه تاسوله شپه

تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۷۲﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ

چه تاسو آرام وکړی | په هغه کینه | پس آیا تاسو نه کوړی ؟ | او په خپل رحمت سره | دده جوړه کړله | تاسو پاره
راوی چه تاسو په کینه آرام وکړی نو آیا تاسو کوړی نه ؟ او د هغه یوه مهربانی دادا چه تاسو له

النَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

۱۰ | او درخ | چه تاسو آرام و کړئ | په دے کې | او پاره ددېچه تاسو وله یی | دده فضل (ددی)

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٣﴾ وَيُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي

او په کومه ورځ چې هغه آواز وکړی دوتی | پس وپه فرمائی | کوم ښایي زما مشرکیان
او په کومه ورځ چې الله تعالی به ورته یه اوحت آواز ووايي |

لِّلَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٤٧﴾ وَتَرْعَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِدًا

هغه څه | تاسو به ئې | گمان کولو | اومونږ به بهر راوباسو | له هريو امت نه | يو گواه
نيکان څه شول کوم څه تاسو به گنډل ؟ | اومونږ به د هريو امت نه به به گواه به |

فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ

سُبُّهُ وَاِيْمُونِهِ | رَاوَرْدِي | خَيْلِ دَلِيلِ | پَسْ دَوِي بَه پُو هَدَشِي | چِه رِسْتِي نِي خبره | دَالله ده
بِه سِياه وَرْتِه وَايَو چِه اوس خيل خيل دَلِيلِ رَاوَرَانِك يَكُنِي نه هَدَشِي چِه رِسْتِي نِي خبره

فَضَّلَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ قَالُوا نَؤُودُ

وہ کہ بہ شی | لہ دوی نہ | ہفتہ خہ چہ | لہ خانہ بہ دوی جوہول | بیشکہ | قاروت

اِنْ مِنْ قَوْمِ مُوسٰی فَعَلٰی عَلٰہِمْ ؕ اٰتٰیْہُمْ ؕ

وَاتَيْنَاهُ آلَٰهَ قَوْمٍ لَا يَحْكُمُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَالْغُلَامَ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ فِي قَوْمِ الْمَوْتَسُوتِ شَٰمِتًا ۖ لَئِيْلَ مَا يَصِفُونَ ۚ

قوم سے دو ، خود خیل قوم پہ مقابلہ کئے غرورے شروع کرو ، اومونہ ورلہ

فزانے	دومرہ چہ	کنجینہ دھن	درنے وے	پہ بوجھاعت	طاقتور
-------	----------	------------	---------	------------	--------

۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٤٦﴾

چم دوییل | دلا ته | ددکا قوم | چه مۀ غاوره کیره | بيشکه الله | نه خوبوي | غاوره کسان
دخت چه | ددکا قوم | دکا نه دوییل چه | غاوره کیره مه یقینا غاوره کسان دالله تعالی خویش نه وی

تَغْ فِيمَا أَتَكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ

تہوہ | پہ ہفتہ کہنے | پہ درکری دی تانہ اللہ | کور د آخرت | اومہ ہیروہ | حصہ خید
تعالیٰ پہ تالہ کوم ماوونہ درکری دی پہ ہفتہ کہنے د آخرت دیارہ فہ عمل وکرہ او د دنیا پہ مال کہنے خید ریخہ

الدُّنْيَا وَآحِسُنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَتَّبِعْ

نیانہ | او نیکی کو | لکھ خندہ | احسان کرے | اللہ | بہتا | او ملے لہو

منزل ۵

الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ قَالَ

فساد | یہ زمکہ کہنے | بیشک | اللہ | نہ خوبنوی | فساد کوونکی | دہ دوئیل
کہنے فساد نہ مہ خورہ ، بیشک فسادیان خلق داللہ تعالیٰ خوبن نہ دی . قارون دوئیل

إِنَّمَا أَوْتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ

بیشک | را کہے شوے کماتہ دا | پہ ہغہ پوہہ | چہ ماسرہ دہ | آیا دے نہ پوہیدو | چہ اللہ
چہ دا (ماونہ) خوماتہ زما د علم (اوزما د لیاقت) پہ دہ ملاؤ دی ، آیا ہغہ پہ دے پوہہ نہ شو چہ

قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً

حلاک کری دی | ورا نہ لہ دہ | خورہ امتونہ | چہ | ہغہ زیات سخت دو | لہ دہ نہ | پہ قوت کہنے
اللہ تعالیٰ دہغہ نہ ورا نہ دے دیر امتونہ تباہ کری دی | چہ دہغہ نہ | پہ زور کہنے زیات دو

وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۝

او زیات دو | پہ جمع کہنے | او تپوس بہ نہ شی کیدے | ددوی دگنا ہونو پہ حقلہ | لہ مجرمانو نہ
او ملگری نے دیر زیات وو اولہ مجرمانو نہ بہ دگنا ہونو پہ حقلہ تپوس پیتنے نہ ہیتر حاجت نہ دی

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

بیادے را ووتلو | دخیل قوم پہ ورا نہ | پہ خیل پورہ شاسرہ | دوئیل | ہغہ خلقوچہ | غوبستلوئے
فور پورہ درخ | ہغہ پہ خیل پورہ شان سرہ دخیل قوم پہ چکے را ووتلو ، نوخوک چہ ددنیا طلب کارو و ہغوی دوئیل

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلْبِتْنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ

ژوند | ددنیا | اے کاش | چہ مونہ سرہ و | پہ شان | دہغہ خہ | چہ ورکری شوی دی | قارون نہ
چہ اے کاش ! مونہ سرہ ہم دے غے خیزونہ موجود دے لکہ چہ قارون نہ ورکری شوی دی

إِنَّهُ لَذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ۚ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ

بیشک دے | نصیب والا دے | لوئے | او دوئیل | ہغہ خلقو | چاہتہ چہ ورکری شورو | علم | افسوس پہ تاسو
بقیادے خو دیر خوش نصیبہ دے - اوخوک چہ د علم خاوندان و و ہغوی دوئیل چہ بد نصیب

ثَوَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا

داللہ ثواب (اجر) دیرینہ دہ | ہغہ چا دپارہ | چہ ایتلے راؤدو | او عملے و کردو | نیک | او نہ ملاویری ہغہ (ثواب)
چہ داللہ تعالیٰ ثواب دیر زیات غور دے کوم چہ دہغہ کسانو نصیب کییری چہ ایمان راؤدو | او نیک کارونہ کوی او دا خبرہ

إِلَّا الصَّابِرُونَ ۝ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ

مکر | صبر کوونکوتہ | نومونہ ورنہ بخ کرل | دے | او ددہ کوس | پہ زمکہ کہنے | پس نہ دہ
ہغہ چاہتہ بنوکے شی چہ صبر کوی - نومونہ قارون او دہغہ مانثری (دواہرہ) پہ مزکہ کہنے ورنہ بخ کرل ، نو بیا داسے یو

لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ يَنْصَرُونَ ۚ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ

ددہ دپارہ | ہیتر پورہ دلہ | چہ ددہ مد دے کرے و | سیوا | داللہ نہ | او نہ وو دے
توئے نہ وچہ داللہ تعالیٰ پہ مقابلہ کہنے نے ددہ مد دے کرے وے ، او نہ ہغہ پہ خیل

مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ۝۸۱ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ

له انتقام اخستونكونه | ادصبا کرو | هغه خلقوچه | چه ارمان لے کولو | ددہ دمرتبے
خیل خان بچ کرے شو۔ او کوم خلق چه پروں پوسے د هغه په شات د جویدلو

بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيُكَانُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

پرونت | وونیل | (چه) هائے افسوس | الله | قراخه کوی | رزق | چا دپاره
ارمانیان وو وونیل چه رشتیا دی چه هم الله تعالی په خپلو بندکانو کښه د چا په حقله غواړی

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا

چه غواړی | له خپلو بندکانونه | او کموی | که چرې احسان نه کولے | الله | په مونږ باندې
نوروزی ورله قراخه کوی او (چا دپاره چه غواړی) کموی - که چرې په مونږ باندې الله تعالی احسان نه وکړمونږ

لَخَسَفَ بَنَاتٌ وَيُكَانُ لَإِيفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝۸۲ تِلْكَ الدَّارُ

نوهغه په مونږ ورښخ کړی وو | هائے افسوس! | چه نه کامیا بیږی | کافران خلق | دا | کور
په هم په زمکه کښه ورښخ کړی وو رشتیا دی چه کافران نه کامیا بیږی - دا د آخرت کور مونږ هغه خلقو

الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ

د آخرت | مونږ مقرر دودا | هغه خلقو دپاره | چه نه غواړی | لوئی | په زمکه کښه
دپاره مقرر ساتلے دے چه په زمکه کښه تکبر او فساد کول نه

وَلَا فَسَادًا ۝ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝۸۳ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ

اونه فساد | او انجام (ښه) | پرهیز کارانو دپاره | خوک چه | راغے | په ښکلی سره
غواړی ، او آخرت خو هم د پرهیز کارانو ښه دے - خوک چه (د الله دربارته) ښکی راوړی

فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

نوهغه دپاره دی | بهتر | له هغه نه | او چاچه | راوړله | بدی | نو بدله به نه ملوایږی
نوهغه ته په د خپل عمل غوره بدل وکولے شی ، او خوک چه بدی خان سره راوړی نو بد کارو کسانوته

الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۸۴ إِنَّ الَّذِي

هغه خلقوته | چه عملونه لے وکړل بد | مکر موافق د هغه غه | چه دوی به کول | بیشکه هغه (الله) چاچه
به فقط هغه هومره بدل وکولے شی خو موره بد کارونه چه به هغوی کول - یقیناً هغه الله چاچه به تا

فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدِكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۝ قُلْ رَبِّي

فرض کړو | په تا باندې | قرآن | خامخا واپس کړهونکے د تالره | طر د واپس کیدو لے ته | دواپه | زما رب
باندې (د) قرآن (حکونه او عمل) فرض کړے د هم هغه به تا (اصلی) مقام ته واپس وکړهوی - (له نبی!) نه ورته دواپه

أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۸۵

ښه پوهه | چه خوک | راغے | په هدایت سره | او خوک دے | په گمراهی کښه | ښکاره
په زما رب ښه پوهیږی چه چارښتین دین راوړے دے او خوک په ښکاره گمراهی کښه پروت دے -

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً

او تا امید نہ لرو | چہ نازل بہ کہے شی | ستا طرف تہ | کتاب | مگر بہ رحمت
اوستا خو دا امید نہ وو چہ داکتاب بہ دربار نازل شی ، دا خو صوف ستا د

مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَلَا يَصُدُّكَ

ستا در پ | پس ہیکلہ مہ کیہ نہ | مدد کار | د کافرانو | اودوئی دتا منع نہ کری
رب رحمت وو نو تہ ہیچرے دے کافرانو پشت پناہی مہ کوہ - اودہرک کہ تاتہ د اللہ

عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ

د اللہ د آیتونہ | پس لہ ہغ نہ | چہ ہرک نازل کر شول | ستا طرف تہ | اودعوت وروہ | طرف در پ خیل تہ
حکمونہ راو رسیدل اوس تہ خیال ساتہ چہ دوئی ترے نہ تا منع نہ کہے شی اود خیل رب طرف تہ بلنہ کوہ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

اوتہ ہرگز مہ کیہ نہ | لہ مشرکانونہ | اوتہ مہ بلہ | د اللہ سرہ | معبود بل
او بہ مشرکانو کہے مہ شاملیہ - اود اللہ تعالیٰ سرہ ہیچرے دبل معبود بلنہ مہ کوہ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَدْ كَلَّمَ طَائِفًا مِّنْ عِبَادِهِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

نشستہ کھوک بل معبود | بے لہ دہ نہ | ہرغیز | ہلاکیدونکے دے | ددہ د مخ (ذات) نہ سیا
د ہغ نہ سیا بل معبود نشستہ ، ہرغیز فنا کیدونکے دے د ہغ نہ سیا

لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

| ہم ددہ د | حکم | اودہم ددہ طرف تہ | بہ تاسو واپس کیہی
حکم صوف د ہغ چلیہی اوتاسو قول بہ ورتہ خاما واپس کیہی

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ تَسْمَعُ وَيَسْمَعُونَ آيَةً وَسَبْعٌ زُمُورًا

سورہ عنکبوت بہ مکہ کہے نازل شو | شروع | د اللہ بہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارتم کوئے دے | پہ دیکھے (۱۹) آیتونہ اور (۷) رکوع کا دے
د اللہ بہ نوم شروع کوم چہ لوئے مہربان دیر زیارتم خاوند دے

الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا

الہ - آبا خیال وکرو | خلقو | چہ دوی بہ پریشودے شی | چہ دوی وویل | چہ مونہ اہا راورد
الہ - آیا دے خلقو دا خیال دے چہ پہ دومرہ قدرے وینا بہ پریشودے شی چہ مونہ ایمان راورے دے

وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ

اودوئی بہ | نہ شی آزمائیل | اوالبتہ مونہ آزمینبت وکرو | پہ ہغ خلقو چہ | لہ دوی نہ وراوند
اودوئی بہ نور آزمینبت نہ کیہی ؟ اومونہ خو د دوی نہ وراوند خلق ہم آزمائیل دی

فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ۝

نومور بہ معلوم (بکار) کری اللہ | ہغ خلق چہ | رہبتائے وویل | اوضور بہ معلوم کری | دروغ و یونکی
نو اللہ تعالیٰ بہ خاما رہبتائی او دروغ زب خلق (جدا جدا) بکارہ کوی

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا

آیا کسان و کړو | هغه خلقو چه | کوی | بد کارونه | چه وړاندې به شی دوی په مونږ پاتې
آیا څوک چه بد کارونه کوی د هغوی داخیال دے چه زمونږ نه به چرته بل خوا وټیښتی؟

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ

بد دی | هغه څه چه | دوی ئې فیصله کوی | څوک چه | امید لری | الله سره د ملاقات
ډیره غلطه اندازه ده چه دوی ئې لکوی - څوک چه د الله تعالی سره د ملاقات امید ساقی

فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَهُ أَتٍ وَهُوَ السَّامِعُ

نوبیشکه | مقرر شوې وخت | د الله | خاځا راتلونکې دے | او هغه | اوردیدونکې
نږدې وهه د شی چه | د الله تعالی مقرر شوې وخت ضرور راتلونکې دے او هغه هر څه اوری - په

الْعَلِيمِ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهِدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ

پوهه دے | او څوک چه | جهاد کوی | نوبیشکه | دے جهاد کوی | د خپل ځان پاره
هر څه پوهه دے - او څوک چه محنت کوی | نو هغه د خپل ځان (د فائدې) د پاره محنت کوی -

إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

یست که | الله | بے نیازه دے | د عالمونو نه | او هغه خلقو | چه ایمان ئې راوړد
یقیناً الله تعالی د ټول کائنات نه بے پروا دے - او هغه خلق چه ایمان ئې راوړد

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

او عمل ئې وکړو | نیک | مونږ به ضرور لرې کړو | له دوی نه | بدیانې د دوی
او هغوی نیک عملونه وکړل ، مونږ به د هغوی گناهونه د هغوی نه لرې کړو

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ وَوَصَّيْنَا

او مونږ به ضرور جزا ورکړو دوی | ډیره ښه | د هغه (عمل) | چه دوی به کولو | او حکم وکړو مونږ
او کوم نیک عملونه چه هغوی کول د هغه ډیره ښه بدلې به ورکړو ، او مونږ انسان ته

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ

انسان ته | خپل مور پلار سره | د نیکی کولو | او که چرې | دوی زور اوچوې په تا | چه ته شریک کړې
د مور پلار سره د ښه سلوک حکم ورکړې دے او (دا حکم موږ ورکړې دے) که هغوی دواړه تا مجبور کړي

بِئِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ

ماسره | هغه څه چه | نشته دے | تاته | د هغه | څه علم | نو د دوی اطاعت مه کوه | زما طرف ته | تاسوله واپس راتلل
چه ته ماسره څوک شریک جوړ کړې د کوم چه تاسره علم نشته نو هغوی دا خبره مه مننه تاسو ټول به ماته پستنه راغونډ

فَأَنِيتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

نور ته به | تاسو وټیښایم | هغه څه | چه تاسو به کول | او کوم خلق چه | ایمان راوړی | او دے کړل
نور ته به تاسو په خپلو کړو کارونو خبرم - او څوک چه ایمان راوړی او د نیکی کارونه

الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۙ وَمِنَ النَّاسِ مَن

نیک کارونه | مونږ به ضرور داخل کړو دوی | په نیکانو کې | او ځه له خلقونه | هغه څوک دی

کوی ، نو مونږ به یې ضرور په نیکانو کې شامل کړو ، او ځه خلق دا به دی چې وایي

يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً

چې وایي | مونږ ایمان راوړو | په الله | بیا هر ځه | تکلیف ورکړه شو | په (لا اله الا الله) کې | نو ځه ځنډ | تکلیف ورکړل

مونږ | په الله تعالی باندې ایمان راوړې ځه ځو | په د الله تعالی په لاس کې ورته (لېو ډیر) تکلیف ورکړه شی نو

النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ

د خلقو | په شان د عذاب الله | او ځه چرې | راشي | ځه مدد | ستا د رب له طرف نه

د خلقو د لاس تکلیف دا به وگنړي لکه د الله تعالی عذاب چې وی او ځه چرې ستا د رب له طرف نه (تاته) امداد راوړی

لَيَقُولَنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوَّلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا

نو دوی ضرور وایي | چې بېشکه مونږ وو | تاسو سره | آيا نه دے | الله | ښه پوهه | په هغه څه

نو (مومنانو نه) وایي چې مونږ خوتا سوسره وو | آيا الله تعالی ته هغه هر څه معلوم نه دی چې د

فِي صُدُورِ الْعٰلَمِيْنَ ۙ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

چې په سینو کې دی | د عالمونو | او ضرور به معلوم کړی | الله | هغه خلق | چې ایمان نه راوړو

مخلوق په سببونو کې (پټ) دی ، او کومو مخلوق چې ایمان راوړې دے الله تعالی به یې ضرور ښکاره کړی

وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ۙ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او ضرور به معلوم کړی | منافقان (هم) | او دایي | هغه خلق | چې کافران دی | هغه خلقو ته | چې ایمان نه راوړې

او کوم چې منافقان دی هغوی به هم ضرور ښکاره کړی . او کوم خلق چې کافران دی هغوی مومنانو ته وایي چې زموږ

اَتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيْئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ

چې تاسو پیروي کړئ | زموږ د لارې | او مونږ به اوچت کړو | ستا سوغنا هونه | اونه دی دوی | او چتونک

مسلك اختيار کړئ | اوستا سودگنا هونو پټې زموږ په ذمه شو ، حال دا دے چې دوی د هغوی له گنا هونو

مِّنْ خَطِيْئَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۗ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۙ وَلَيَحْمِلُنَّ

له گنا هونو د هغوی نه | د څه څیز | بېشکه دوی | خود روغزن دی | او خامخا به دوی اوچتوی

نه بخږے قدر له هم په ځان اخستنه شی (بلکې) دوی سراسر دروغزن دی . او دوی به خپل پټي تم

اَثْقَالَهُمْ وَاثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

خپل بارونه | او بارونه | سره د بارونو خپلو | او ضرور به له دوی ټپوس کولے شی | په ورځ د قیامت

اوچت کړی وی | او د خپلو سره ټپوس پټي هم ، او د قیامت په ورځ به ترے نه د دے

عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۙ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ

له هغه څه نه | چې دوی به دروغ جوړول | او بېشکه | مونږ ولیږلو | نوح | د د د قوم لرغنه | نو دے پاته شو

دروغ جوړولو په حقله ضرور ټپوس کړی . او مونږ نوح خپل قوم ته ولیږلو نو هغه به

فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ

پہ دوی کے | زرتشت | کلونہ | مکر | پنخوش | کالہ (کم) | پس و نیول دوی | طوفان
کے پنخوس کم زس کالہ پاتے شو ، نو بیا هغوی طوفان راؤنیول

وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۴﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا

اودوی | ظالمان وو | بیا مونہ نجات و رکرو دہ تہ | او کشتی والو تہ | اوجوہہ کپہ مونہ دا
اودغہ خلق غت ظالمان وو ، بیا مونہ هغہ او پہ کشتی کے سوارہ ٹول بچہ کرل ، او دا واقعہ موڈ تولے

آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۵﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ

نخبہ | دپارہ دعالونو | او ابراہیم | ہرکہ چہ دہ وویل | خیل قوم تہ | چہ عبادت کوئی | داللہ
دنیا دپارہ عبرت و گروہلہ - او ابراہیم مو ویلپو چہ خیل قوم تہ و ویل چہ داللہ تعالیٰ عبادت کوئی

وَأَتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾ إِنَّمَا

او ویریزئی دہ نہ | دا | دیرہ بنہ دہ | تاسو دپارہ | کہ چرے | تاسو پوھیڑی ؟ | بیشک
اودھغہ نہ ویرہ کوئی ، دا خبرہ تاسو دپارہ غورہ دہ کہ تاسو پوھیڑی ؟ تاسو اللہ تعالیٰ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ

تاسو عبادت کوئی | سیوا | داللہ نہ | دبتانو | او تری تاسو | دروغ | بیشک | هغہ خلق چہ
ہیر کہے دے اود بتانو پہ عبادت پسے شوی بیی | او دھان نہ دروغ تراشی ، تاسو چہ داللہ تعالیٰ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا

تاسو بندگی کوئی | سیوا | داللہ نہ | دوی اختیار نہ لری | تاسو دپارہ | درزق | پس تاسو ولتوی
نہ سیوا دوس چا عباد تو نہ کوئی | نو هغوی تاسو لہیڑی روزی درکولے نہ شی | نو خیل رزق

عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۱۷﴾

داللہ سرہ | رزق | او عبادت و کرئی ددہ | او شکرو کرئی | ددہ | ہم ددہ طریقہ | تاسو لہ واپس تلل دی
داللہ تعالیٰ سرہ ولتوی | اود هغہ عبادت کوئی | اود هغہ شکرا داکوئی | او هغہ نہ بہ پستہ ورحی -

وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا

او کہ چرے | دروغ گنہی تاسو | نو بیشک دروغ گنہی وو | دیر و امتونو | لہ تاسو نہ وراہی (ہم) | اوندہ دی
او کہ چرے تاسو (حقہ خبرہ) دروغ گنہی نو (داخہ نوے خبرہ نہ دہ) تاسو نہ وراہی ہم دیر و قومونو دروغ گنہی دہ ، اود

عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ

پہ پیغامبر | مکر پیغام رسول | بنسکارہ | ایانہ دی کتلی دوی | چہ خنکہ | پہ اول خل پیدا کوئی
پیغمبر پہ ذمہ خو بس خیل پیغام بنسکارہ رسول دی - ایانہ دی خلقو تہ معلومہ نہ دہ چہ اللہ تعالیٰ خنکہ پہ اول خل

اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۱۹﴾ قُلْ

اللہ | مخلوق | بیا بہ دوبارہ پیدا کرئی دا | بیشک دا | اللہ تہ | اسان دی | دواہ
مخلوق پیدا کوئی او بیا بہ خنکہ سر دوبارہ پیدا کرئی ؟ دا کار اللہ تعالیٰ تہ دیر اسان دے - قوالہ

سَيَرُّوْا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ

وگرختی | په زمکه کېن | بیا وگورئ | چه شته | په اول خل پیدا کړو | مخلوق | بیا به الله
چه په ملک کېن وگرختی | نو وگورئ چه الله تعالی څنگه په اول خل مخلوق پیدا کړه ده ، بیا به هم الله

يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

پیدا کړی | پیدا کول | په دویم خل | بیشکه الله | په هرغیز باند | قادر ده -
مخلوق په دویم خل پیدا کړی ، بیشکه الله تعالی په هر خبره باند قدرت لری

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَإِلَيْهِ تُقْبَلُونَ ۝

د په عذاب وکړی | چاله چه وغواړی | او رحم به وکړی | په چا چه وغواړی | اود د طرف ته به | تاسو بیرته گرځول شئ
هغه چاله چه غواړی عذاب ورکوی او چا باند چه غواړی - رحم کوی او هغه ته به تاسو ټول بیرته ورځئ -

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ وَمَا

اونه یئ | تاسو | عاجز کوونکي | په زمکه کېن | اونه | په آسمان کېن | اونشته ده
او تاسو نه په زمکه او نه د آسمان د پاسه د هغه مقابله کول شئ ، اود الله تعالی

لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٌ ۚ وَالَّذِينَ

تاسو د پاره | سپوا | د الله نه | څوک دوست | اونه (څوک) مددگار | او کوم خلق چه
نه سپوا هیڅوک ستاسو کار ساز او مددگار نشته - او څوک چه د

كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكْسِبُونَ مِنْ رَّحْمَتِي

منکر دی | د آیتونو | د الله | اود د ملاقات | هم داخل | نا امید شول | زما د رحمت نه
الله تعالی د آیتونو او د هغه د ملاقات نه انکار کوی ، داسه خلق زما د رحمت نه نا امید دی

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ

او هم دے خلق د پاره دے | عذاب | دردناک | پس نه وو | جواب | د دے د قوم
او هم دے خلق دی چه دردناک عذاب ورله مقرر دے - نو د ابراهیم د قوم د طرف نه بس دا (یو)

إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ أَوْ حَرِّقُوْهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ

مگر دا چه | دوی وویل | تاسو ووژنئ دے | یا وسوزوئ دے | پس خلاصه وگرځودئ ته | الله | له اوږ نه
جواب دو چه دے مړ کړئ | یا و وسوزوئ | مگر الله تعالی هغه د اوږ د عذاب نه بچ کړو

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۚ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم

بیشکه په دے کېن | څخه دی | د پاره د هغه قوم | چه ایمان راوړئ | اود وویل | بیشکه تاسو نیولی دی
بیشکه چه په دے کېن د مؤمنانو د پاره دیر څخه دی - او ابراهیم وویل چه تاسو د الله تعالی

مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا ۚ مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ

سپوا | د الله نه | بتان | (په وجه د دوستی) | په خپل مینم کېن | په ژوند د دنیا کېن
نه بفرمان له چه کوم بتان خوښ کړی دی نو داسه تاسو د دنیا د مینه محبت په وجه دی

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ
 بِيَابِهِ | په ورځ | د قیامت | انکار کوی | ځنې له تاسو نه | د ځنو | اولعت به کوی

بِيَابِهِ | په د قیامت په ورځ د یو بل مخالف شی | او په یو بل به

بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَامَّا لَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ
 په تاسو کې ځنې | په ځواباندا | او ځنې به ستاسو | دوزخ وی | اونه (به وی) | تاسو د پاره

لَعْنَتُهُنَّ وَيَايُ | او ستاسو ته یو ځای و نه به دوزخ وی ، او هېڅوک به در سره

مِنْ نَصْرَيْنِ ۚ فَاَمَنْ لَهُ لَوْظٌ وَقَالَ اِنِّي مُهَاجِرٌ
 څوک مدد کار | پس ایمان راوړو | په دکه | لوط | او دغه ویل | بیشکه زه | هجرت کوونکیم

امداد نه کوی ، نو لوط د هغه تصدیق وکړو ، او ابراهیم وویل چه زه د خپل رب د پاره وطن

اِلَىٰ رَبِّي ۚ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحَاقَ
 خپل رب طرف ته | بیشکه هم دے دے | غالب | د حکمت خاوند | او موږ عطا کړل | دکه ته | اسحاق

پریږدم ، هغه د یرزیز دست دے د حکمتوږ خاوند دے - او موږ ورته (ځوئ) اسحاق (اور نوږ)

وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
 او یعقوب | او کینو د لوموږ | د دکه په اولاد کې | نبوت | او کتاب

یعقوب ورکړو ، او د هغه په اولاد کې موږ پیغمبري او د کتاب سلسله جاری وساتله

وَاتَيْنَاهُ اَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ
 او ورکړو موږ دده ته | د دوه اجر | په دنیا کې | او بیشکه دے به | په آخرت کې

اَوْ هَعْدٌ لَهُ ۚ مَوْ يَه دُنْيَا كَيْفَ هَم غَمْتِ اَجْرُ وِرکړو ، او په آخرت کې به (هم) په نیکانو

لِمَنِ الصّٰلِحِيْنَ ۚ وَلَوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اِنِّكُمْ لَتَاَتُوْنَ
 له صالحانو نه وی | او (موږ و لیر لو) لوط | هرکله چه دده وویل | خپل قوم ته | بیشکه تاسو | کوی

خلقو کې شمیر وی - او لوط موږ پیغمبر کړو کله چه هغه خپل قوم ته وویل چه آیا تاسو داسے د

الْفٰحِشَةِ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۚ

کار دے حیایی | چه نه دے کرے وړاندې له تاسو | دا کار | هېڅکس | له جهان د خلغو نه -

په حیایی کار کوی چه تاسو نه وړاندې په ټوله دنیا کې هېچرے بل چا نه دے کرے ؟

اَيُّكُمْ لَتَاَتُوْنَ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُوْنَ السَّبِيْلَ ۚ

آیا تاسو (خلق) | راځئ | سر و ته ؟ | او وهئ | لارے

تاسو د نارینو سره بد فعلی کوی ، او لارے شو کوی

وَتَاَتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمْ الْمُنْكَرُ ۚ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
 او تاسو کوی | په خپلو محفلونو کې | غراب کارونه | پس نه وو | جواب | د دکه د قوم

او په دې مجلس کې نامناسب کارونه کوی - نو د قوم جواب ورته پس یوازے

هَذِهِ الْقَرْيَةُ رَجُزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۳﴾

دے کلے | عذاب | لہ آسمان نہ | پہ دے وجہ پہ | دوی بہ بدکاری کولہ
دے برہ نہ | عذاب | را کوڑو | حکم | دوی بدعملہ دی

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۴﴾

اوبیشکہ مونہ پرینودلہ | لہ دغہ کلی نہ | نخبہ | واضحہ | دپارہ دھغہ خلقو | پہ د عقل نہ کاراخی
او مونہ د دغے (تباہ شوی) کلی خہ بنکارہ نخبہ د عقلمندو د پارہ تراوسہ پرینبودی دی

وَالِی مَدَیْنٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰ قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

او مونہ ویلو | دمدین طرف نہ | ددوی دور | شعیب | نوہ د وویل | اے زما قومہ! | عبادت وکری د الله
او دمدین خلقوتہ مو دھغوی ورو شعیب و لیلو | نوہغہ ورتہ وویل اے زما قومہ! تاسو الله تعالیٰ عباد کوئی

وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۵﴾

او امید لری | دورے | د آخرت | او مہ کوخنی تاسو | پہ زمکہ کنے | فساد کوونکی
او د آخرت دورے امید ساتی | او پہ ملک کنے فساد مہ کوئی

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

پس د گردوغزن وکھڑو | پس وینول دوی لری | زلزلے | پس دوی شول پہ وخت د صبا | پہ خپلو کورونکے
نوہغوی شعیب د روغزن وکھڑو نو زلزلے راگیر کول | او ہغوی سحر پہ خپلو کورونو کنے پرے

جَحِيمٍ ﴿۳۶﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُم مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ

پرے پریوتلی | او (ہلاک وکول) عاد | او ثمود | او ددا | واضحہ شو | تاسوتہ | ددوی لہ کورونوتہ
پراتہ دو - او عاد او ثمود مو ہلاک کول او دغہ تباہی خو رتہ دھغوی باقی پاتے کورونو نہ بنکارہ دہ

وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

ابناستہ کری و ددوی دپارہ | شیطان | عملونہ ددوی | پس دہ منع کری دودوی | دلاہے نہ
او شیطان ورتہ خپل (بد) کارونہ بناستہ بنکارہ کری دو | نوہغوی دے دے لارے نہ منع کری دو

وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۳۷﴾ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَامَانَ

او دودوی | ہونیار | او قارون | او فرعون | او ہامان (موم ہلاک کول)
سرہ دے پہ ہغوی دیر ہونیار ان دو | او قارون او فرعون او ہامان موم ہلاک کول

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ

اوبیشکہ راغے وودوی نہ | موسیٰ | پہ واضحہ نخبوسرہ | نو دوی تکبر وکرو | پہ زمکہ کنے
او ہغوی نہ موسیٰ شرکندے نخبہ ورسولے | خو ہغوی ملک کنے سرکش کولہ

وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿۳۸﴾ فَلَمَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَبُذِلُوا

اونہ | دو دوی | وپاند و تونکی | پس ہریو | مونہ و نیولو | ددہ پہ گناہ | نو پہ دوی کنے رختہ
او ہغوی زموہ (دنیو کہ) نہ ونہ تبتیدے شول | نو مونہ و تونک دھغوی دگنا ہونو پہ وچہ وینول | نو پہ خنوباند

مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ

هغه دی | چه راوی یو لو مونږ | په هغوی باندې | د کاندو باران | او غځه له دوی نه | هغه څوک وو | چه دوی یو لو هغه را | سخت آواز
خو مونږ | کاندو | وورول ، او څوک | یوے | چغه | راو نیول

وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ

او غځه له دوی نه | هغه څوک وو | چه بیکته بوتلل مونږ | هغوی | په زمکه (کېه) | او غځه له دوی نه | هغه څوک وو
او غځه | داسه وو | چه مونږ هغوی | په زمکه ورننویستل ، او غځه | خلق مونږ غرق

أَغْرَقْنَاهُ وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

چه غرق کړل مونږ | اونه دے | الله (داسه) | چه ظلم ئه کولو په دوی | لیکن | دوی به | په خپلو ځانونسو
کړل ، او الله تعالیٰ په هغوی ظلم نه دے کړے | بکه هغوی | په خپله په ځانونو

يُظْلِمُونَ ﴿٢٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ

ظلم کولو | مثال | د هغو خلقو | چه وئے نیول | سبجو | د الله نه | (د نوس) دوستان
ظلم کولو ، کومو خلقو چه الله تعالیٰ پرېښودے دے | او نوس معبودان ئے جوړ کړی دی

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ إِتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ

په شان د مثال | د جولای دے | چه جوړ ئه کړو | یو کوس | او بیشکه | د یرزیات کزو دے | د کورونو نه
د هغوی مثال د جولای دے | چه هغه ځان له یوه جاله جوړه کړه ، او په کورونو کېه کزوسے کوس

لَبِيتِ الْعَنْكَبُوتُ مَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

کوس | د جولای دے | کاش ! | دوی پوهیدلے | بیشکه الله | پوهه دے
د جولای کوس دے ، کاش ! هغوی په دے خبره پوهیدلے . بیشکه الله تعالیٰ ته هغه ټول خبرونه

مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾

په هغه څه چه دوی ئے بلی | سیوا د الله نه | هر څیز چه وی | اودے | غالب | خاوند د حکمت دے
معلوم دی | چه دوی ئے د الله تعالیٰ نه بغیر بلنه کوی او هغه د قدرت او د حکمتو خاوند دے .

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا

او دا | مثالونه دی | مونږ بیانوو دا | خلقو د پاره | اونه پوهیږی په د باند | مگر
او دا هغه مثالونه دی | چه مونږ دے | خلقونه بیانوو . او په دے باند هغه خلق پوهیږی چه

الْعَالِمُونَ ﴿٢٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

پوهه خلق | پیداکړل | الله | آسمانونه | اوزمکه | په رښتیا سره
د پوهه خاوندان دی . الله تعالیٰ آسمانونه اوزمکه جوړ په مناسبه طریقه پیداکړی دی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

بیشکه | په دے کېه | نڅېه ده | مؤمنانو د پاره
په دے کېه مؤمنانو د پاره غټ دلیل پروت دے .